

Az első rész címe: „Hiszek Istenben, ő az én mennyei Atyám.” Itt találjuk a keresztény imákat, a reggeli és esti imát: a rég megszokott gyermekimákat, az egyház imáját és útmutatást a saját szavakkal végzendő imára.

„Hiszek Jézus Krisztusban, ő az én Üdvözítőm.” Ez a második rész a szentségeket mutatja be, azokhoz kapcsol imákat; pl. a házasság szentségénél a szülőkért, nagyszülőkért. Kár, hogy a könyvecskének nincs részletes tartalommutatója. Igen jól kell egy gyermeknek ismernie az imakönyvet, hogy tudja: a nagyszüleiért szóló imádságot a házasság szentségénél találja meg. — A bűnbocsánat szentségénél hiányolom leginkább a teológiai pedagógia és pszichológia mai eredményeit. Az imakönyv 8—10 éves gyermekeknek szól, — nem kellene-e egyszer átgondolni a gyermekbűnöket és a gyermekek vétkezésének lehetőségét, és ehhez igazítani ezt a részt? — Itt a szentségeknél találjuk meg a szentmise szövegét is, továbbá a Jézus Szíve litániát és Jézus Szívéhez szóló imákat is.

A szerzők rövid részt szenteltek a Szentléleknek, a Szűzanyáról szóló rész pedig a szokott Mária-imákat tartalmazza.

„Az egyházi év” c. rész rövid magyarázatokat tartalmaz az év egyes ünnepeire, és kis imát ad hozzá, leginkább a szentmise szövegéből; adventre, karácsonyra kis házi ünnepély szövegét is adja. Legbővebb a nagybőjti és húsvéti rész, keresztúti ájtatossággal, a szent napok rövid liturgikus részeivel. Az ismert szenteken kívül megemlékezik a könyv P. Kolbéról, Charles de Foucauld-ról, Keller Helénról és XXIII. János pápáról is. Külön rész szól a magyar szentekről. Itt van a legtöbb kép is (amivel különben nem voltak nagyon nagylelkűek az összeállítók). De úgy érzem, ezek a leggyengébbek az összes képek közül. Kár. Különben is valószínű, hogy a mai gyermek erősebb színekhez, egyszerűbb vonalakhoz, modernebb formákhoz van szokva, olyanokhoz, mint az otthoni első két hittankönyv képei.

Az imakönyv második felét, kerek 192 oldalt az énekek teszik ki, a Szent Vagy Uram énekeskönyvből válogatva.

Örülünk ennek az imakönyvnek és várjuk a folytatást, a nagyobbaknak szóló imakönyvet is. Reméljük, az is meg fog jelenni hamarosan. És abban — meg talán ennek következő kiadásában is — az imák és hittani tudnivalók mellett jobban ki fog domborodni: hogyan, miképpen tudják mindenütt és mindenben megtalálni és szolgálni gyermekeink Istent és az embertestvért.

Ujváry J.

François Monfort: Találkozások Jézus Krisztussal. A szentségek. Franciából fordította: Vásárhelyi Vera. OMC Bécs, 1979., 34. o.

Képes album a Hit és élet c. sorozatban. Főként templomi hirdetőtáblák számára. A számariai asszony, Zakeus, a vámos, a házasságtörő asszony, Nikodémus, a vagyonához ragaszkodó gazdag ifjú és a feljuggongó emmauszi tanítványok azok, akiknek a találkozását Jézussal leírja. Ilyen találkozás jön létre a szentségek felvételében is, és pedig gyümölcsöző módon mindannyiszor, amikor a lelki fogékonyság szükséges fokban megvalósul. A második rész ezt az életből — az egyre laicizálódó francia életből vett frappáns példákkal illusztrálja. Egyes katekétikai utalások, rajzok és fényképek egészítik ki a kétszínnyomású, elődjéhez, a Zsinati megújíthatóság c. füzethez hasonlóan vonzó kiállítású munkát. Képeivel, találó megjegyzéseivel igen alkalmas arra, hogy „megszólítsa” az embereket, és indításokat adjon nekik, hogy a szentségekben találkozzanak „az élő és életadó Jézussal”.

Johannes Gründel: Az önvizsgálat útján. Németből fordította: Boros Ildikó. OMC Bécs, 1979., 78 o. Függelékben: 1) „Gotteslob”, Általános lelkiitűkör. 2) St. Séverin pápi munkaközösség: Lelkiismeretvizsgálat. 3) Lebret-Suavet: Önvizsgálat. 4) Lebret: Életstílus. 5) Lebret: Életekvek.